

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 38/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., bytom K. N. M., zastúpenej advokátom JUDr. M. Ch., K. N. M., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 113/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2004 doručená sťažnosť E. S., bytom K. N. M., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. C., K. N. M., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 113/02.

Sťažovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 113/02, nariadil okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk. Napokon požaduje náhradu trov konania.

Sťažovateľka 27. februára 2002 podala na okresnom súde žalobu o vrátenie daru a okresný súd vo veci ešte nerozhodol.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd svojím postupom v konaní vo vyššie uvedenej veci porušil v sťažnosti označené základné právo, ktorého ochrany sa sťažovateľka domáha podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Zo sťažnosti a písomností tvoriacich jej prílohu ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti potrebné pre posúdenie jej dôvodnosti (opodstatnenosti) v štádiu jej predbežného prerokovania.

Návrhom doručeným okresnému súdu 27. februára 2002 sa sťažovateľka domáhala vrátenia daru.

Okresný súd 31. mája 2002 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý uhradila 19. júla 2002.

Okresný súd 28. novembra 2002 predvolal účastníkov konania na pojednávanie, ktoré sa konalo 7. januára 2003.

Okresný súd 24. apríla 2003 predvolal účastníkov konania na pojednávanie, ktoré sa konalo 4. júla 2003.

Ďalšie pojednávanie na základe predvolania okresného súdu z 12. augusta 2003 sa konalo 3. októbra 2003.

Sťažovateľka podala 6. februára 2004 sťažnosť ústavnému súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie, že okresný súd v napadnutom konaní porušil právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka „... vidí porušenie svojho ústavného práva v neprímeraných časových prietáhoch spôsobených nečinnosťou súdu a to najmä:

- v čase od podania žaloby 27. 2. 2002 do konania prvého pojednávania 7. 1. 2003, kedy súd po dobu takmer jedného roka nekonal
- v čase od odpovede konania prvého pojednávania do termínu ďalšieho 4. 7. 03 súd nekonal
- súd napriek písomnej výzve sťažovateľky nezabezpečil účasť svedkov predvedením orgánmi PZ SR a tak umožnil znovu odročiť pojednávanie nerešpektujúc stav, že odporkyňa sa nachádza v dôkaznej núdzi a neukončil dokazovanie
- v čase od 3. 10. 2003, kedy sa konalo pojednávanie aj napriek výzve sťažovateľky z 3. 12. 2003 súd nekonal do dnešného dňa t. j. do podania sťažnosti proti porušovaniu čl. 48 ods. 1 Ústavy SR na Ústavný súd SR z 6. 2. 2004 navrhovateľkou, kedy súd po dobu štyroch mesiacoch nekonal.

Navrhovateľka má a od začiatku konania mala naliehavý záujem na vyriešení jej právnej situácie, čo sa prejavilo promptným reagovaním na výzvy súdu, urgenciami na urýchlenie konania, nakoľko priet'ahy v konaní vyhovujú protistrane, ktorá v honbe za majetkom navrhovateľky spolieha na jej vysoký vek a zlý zdravotný stav“.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03).

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v predmetnom konaní nemožno už v súčasnosti, t. j. po uplynutí necelých dvoch rokov od nápadu veci na okresný súd (27. február 2002) do podania sťažnosti ústavnému súdu (11. február 2004), počas ktorého okresný súd zabezpečoval uhradenie súdneho poplatku (uhradený 19. júla 2002) a vykonal tri pojednávania, považovať za taký postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že medzi základné predpoklady úspešného domáhania sa označených základných práv patrí aj včasné zaplatenie súdneho poplatku (napr. I. ÚS 35/04). Pokiaľ preto sťažovateľka vo svojej sťažnosti vytýka okresnému súdu, že v období od podania žaloby do prvého

pojednávania (7. januára 2003) takmer rok nekonal, treba polovicu tohto obdobia pripísať na ťarchu sťažovateľky, a nie na vrub okresného súdu.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikoval (aj s ohľadom na vyššie citovanú judikatúru ústavného súdu) bez ďalšieho ako porušenie základného práva sťažovateľky garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004